

Börringe—Östra Torp.

(S. D.)

(Från den 29 september 1887.)

Brl. N:r 2.	Plk. N:r 6.	Plk. N:r 8.		Denna spalt läses nedifrån och uppåt.		
8,28	4,0	8,17	Börringe	7,30	12,5	7,23
8,37	4,9	8,27	<i>Defvelstorp</i>	7,22	11,57	7,14
8,46	4,18	8,37	<i>Stävesjö</i>	7,13	11,48	7,4
8,59	4,31	8,48	<i>Anderslöf</i>	7,7	11,42	6,57
9,11	4,43	9,1	<i>Hönsinge</i>	6,48	11,23	6,42
9,20	4,52	9,11	<i>Jordberga</i>	6,39	11,14	6,32
9,26	4,58	9,18	<i>Klagstorp</i>	6,33	11,8	6,25
9,35	5,7	9,28	<i>Espö</i>	6,24	10,59	6,15
9,43	5,15	9,37	Östra Torp	6,15	10,50	6,5
				N:r 1. Brl.	N:r 3. Plk.	N:r 7. Plk.

POSTEN VID JÄRNVÄGEN BÖRRINGE-ÖSTRATORP

lit. B. 172 8959.
1886.

Konigl. Mästarpoststyrelsen.
Lit. B. 172 8959.
1886.

Klass I Nr 1546 Ord. 20 Inlämnadt i *Nalens* den *29* 1887 kl. *9,15* m.

Tjensteann.

Generalspoststyrelsen Stockholm

1887 den 29 sept. ankom i Klagstorp och ang. skiften
genom: Anderslöf och Hönsinge. Meddel. öppnades kl. 9,15.
Enligt om ingifvet telegram från Trafikstyrelsen för Börringe—
Östra Torp, öppnas hela linien för trafikh. anrop.

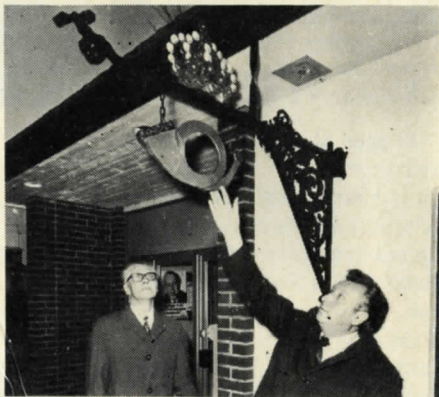
Winneth

Ny postlokal i Anderslöv

Postexpeditionen i Anderslöv har fått nya lokaler på 190 praktiska och välplanerade kvm. Ett lyckat tillskott, tycker både kunder och personal. Den nya lokalen ligger i en nybyggd fastighet i centrum och smälter väl in i den specifikt skånska miljön som präglar Anderslöv. Redan över entrén möter den säregt utformade skylten "Post". Den specialritades på sin tid till den gamla lokalen. Efter renovering och förgyllning av det krönte posthornet pryder den nu den nya postlokalens entré. Denna är i övrigt helt modern med astronomiskt styrd belysning och veckotidspåverkad låsning. Vidare är den anpassad för rörelsehindrade.

Lastkaj med skärmtak underlättar in- och utlastningen vid postföringsbilarna och lantbrevbärbilarna har fått egna uppställningsplatser.

Postmästare Yngve Enemark och Gunnar Nilsson, stationsmästare i Anderslöv beundrar postskylten.

Personaltidningen PS publicerade denna notis i nummer 2/1974.

BÖRRINGE - ÖSTRA TORPS JÄRNVÄG

"Får härmed värdsammast upplysa att en järnbana från Börringe station till Anderslöv är under byggnad och antages bliva färdig för trafik till nästa års början".

Så löd början av ett brev den 7 september 1883 från postmästare Carl Theodor öhrström i Anderslöv till generalpoststyrelsens trafikbyrå. Här skilde sig rutinen från den vanliga vid tillkomsten av nya järnvägar. Det normala var att poststyrelsen informerades genom brev från järnvägsföretagen vilka brukade vara angelägna om att i god tid hålla sig framme för att tillförsäkra sig en "storkund" med regelbundna uppdrag och gärna komplettera vagnparken med postkupéer.

Brevet föranledde poststyrelsen att skriva den 14 september 1883 till bl a landshövdingen i Malmö och till styrelsen för Börringe-Anderslövs Järnvägsaktiebolag. Landskansliet uppgav i sitt svar att intet fanns att erinra mot ett förslag av postmästare öhrström om att den dagliga postföringen med häst och vagn mellan Anderslövs postkontor och Alstads poststation drogs in, om postbefordran anordnades på den blivande järnvägen mellan Börringe och Anderslöv.

Den oinvigde läsaren ställer sig kanske här frågande inför termerna postkontor och poststation. Skillnaden däremellan har jag förklarat bl a i häftet "Posthistoria från Skurups kommun". Där har jag också lämnat en översikt över använda benämningar på fasta postanordningar under olika epoker.

Verkställande direktören för järnvägsbolaget skyndade sig nu att i ett brev den 28 september 1883 underrätta poststyrelsen om att järnvägen skulle bli "cirka 8 km lång med station i Anderslöv och tvenne hållplatser, Stävesjö och Davidstorp*), med 2 a 3 kilometers mellanrum och ingå på Börringe station å Malmö-Ystad-banan samt att banan antages kunna komma att upplåtas för trafik den 1 januari 1884".

*) Davidstorp är det i brevet uppgivna namnet på den hållplats där poststationen med namnet Defvelstorp inrättades senare efter framställning från korrespondenter.

Nu utvecklades skriftväxlingen i rask takt med bl a ställningstagande till vilken av de båda mellanstationerna som lämpligen skulle få en poststation. I Börringe fanns redan en förenad sådan och i Anderslöv fanns ett förvaltningspostkontor sedan den 1 juli 1864 på grund av ett regeringsbeslut den 8 april samma år. Postinspektör Hugo Winroth skrev den 12 december 1883 till poststyrelsen att det "skulle vara fullkomligt obehövt att inrätta poststation vid hållplatsen Davidstorp, varemot mera skäl finnes att i Stävesjö öppna poststation". Att styrelsen accepterade denna tanke torde ha berott på Winroths följande motivering:

"Den enda gård som är belägen i närheten av Davidstorp är Havgård, och har förvaltaren å densamma redan tillkännagivit, att han i varje fall ämnar fortfarande hämta sin post i Börringe".

Postinspektören framhöll emellertid också att det knappast behövdes någon poststation i Stävesjö heller, men att det fanns stationshus av sten. Han tillade också att det var föga sannolikt att järnvägen skulle bli klar för trafik redan den 1 januari 1884. Det blev den inte heller, men postföraren på linjen mellan Alstad och Anderslöv hade redan fått sitt kontrakt uppsagt. När postmästare Öhrström bjöd ut skjutsen som ledig under en till tiden icke fastställd period från 1884 års början, anmälde sig ingen ny spekulant. Den dittillsvarande postföraren H Malmström erbjöd sig då att fortsätta uppdraget mot en väsentlig förhöjning av ersättningen. Detta accepterades.

Poststyrelsen anslöt sig också till postinspektörens tanke att det inte fanns behov av någon poststation i Stävesjö. När järnvägen togs i bruk den 21 februari 1884 fick den för postens del ingen annan funktion än att transportera postem mellan Börringe och Anderslöv. Som framgår av de följande avsnitten blev det efter hand ändring på detta.

Börringe—Anderslöv.

(Från den 21 februari 1884.)

Fk. Brl. N:r 2.	Fk. Brl. N:r 4.	Fk. Brl. N:r 6.		Denna spalt läses nedifrån och uppåt.		
8,0	12,25	3,50	<i>Börringe</i>	7,32	11,57	3,27
8,32	12,57	4,22	<i>Anderslöv</i>	7,0	11,25	2,55
				N:r 1. Fk. Brl.	N:r 3. Fk. Brl.	N:r 5. Fk. Brl.

Byggnation av järnvägens andra etapp kom i gång så småningom och på hösten 1886 började en ny skriftväxling mellan Posten och järnvägsföretaget. Efter ett sammanträde på gästgivaregården i Anderslöv den 15 november 1886 med styrelsen för järnvägsbolaget fick postinspektionen ett brev från verkställande direktören A R Högdahl med bl a *"topografiska karens kartblad, å vilket utsträckningen av den nya järnvägen Anderslöv-östra Torp angives, ävensom uppgift å de trafikstationer, som komma att å den nya järnvägen inrättas med angivande i kilometer av avståndet mellan de särskilda stationerna"*.

På grundval härav föreslog postinspektionen i ett brev till poststyrelsen den 17 maj 1887 att poststationer skulle förenas med järnvägsstationerna i Hönsinge, Jordberga, Klagstorp, Äspö och östra Torp och att postbefordran på järnvägen i sin helhet skulle försiggå i postiljonskupé, "inrymd uti en av järnvägsstyrelsen erbjuden del av en ångvagn, vilken postiljonskupé skulle komma att i rymd hålla 5,15 kubikmeter". Den skulle utnyttjas två gånger dagligen i varje riktning.

Postinspektionens brev innehöll också förslag om indragning av lantbrevbäringslinjen Anderslöv-Äspö och kärrpostlinjen Skurup-Västra Vemmenhög-östra Torp samt eventuell indragning av gångpostlinjen Trelleborg-östra Torp, ävensom begäran att få säga upp kontrakten med föreståndarna för lantpoststationerna i Äspö och östra Torp. I ett brev elva dagar senare uppgav postinspektionen att poststationen i Västra Vemmenhög borde behållas till skillnad mot vad man tidigare tänkt, "men synes det, sedan posten till Äspö och östra Torp ej kommer att däröver befordras, kunna anses tillräckligt, om postföringen mellan Skurup och Västra Vemmenhög bleve bestridd med gångbud i stället för med häst och åkdon".

Poststyrelsen accepterade förslagen och den 29 september 1887 började den nya organisationen tillämpas. I fortsättningen av detta häfte berättas om postanstalerna utmed järnvägen, var för sig och i ordning från norr till söder, oavsett tidpunkten för deras ursprungliga tillkomst.

Jernvägspostbefordran:

Från och med den 29 dennes, då postbefordran vidtog å den nyöppnade bandelen *Anderslöv-Östra Torp*, befordras post i s. k. postiljonskupé med två tåg dagligen, i hvardera riktningen, samt i insatsbreflåda med ett tåg om dagen, i hvardera riktningen.

Utgifvet den 30 september 1887.

BÖRRINGE (Börringe socken)

Utmed järnvägen Malmö-Ystad, varom berättas i den posthistoriska skriftseriens häfte 153, inrättades en förenad post- och järnvägsstation i Börringe, när järnvägen togs i bruk för allmän trafik den 15 december 1874. Axel Wilhelm Busch blev föreståndare och fick knappt tio år senare uppleva hur järnvägen söderut till Anderslöv byggdes med anslutning från hans egen station.

Under mer än 40 år svarade Busch för både post och järnväg i Börringe och efterträddes den 7 april 1946 av Mauritz Harald Andersson. Denne avled i juni 1928, blott 53 år gammal. Som vikarie tjänstgjorde David Viktor Ohlsson och blev ordinarie den 1 oktober 1926. Efter hans avgång i april 1934 har följande järnvägsmän ansvarat för postgöromålen i Börringe: Carl Einar Angelin (1934-1940), Ossian Dahl (1940-1952), Alvar Villehard Konstantin Bengtson (1952-1955), Andreas Rudolf Lindsén (1956), Elvir Bernhard Hedin (1957-1959), Anders Erik Frithjof Nilsson (1959-1961) och John Ivar Fredriksson (1961-1966). Lantbrevbäring från Svedala ersatte poststationen med september månads ingång 1966.

DEFVELSTORP (Havgård) (Börringe socken)

"På Börringe-Anderslövs järnväg saknas å stationen Defvelstorp någon slags lägenhet till postbefordran, varav den stora allmänhet som trafikerar nämnde station, lider så många olägenheter".

Ägaren av Havgårds säteri började sitt brev till poststyrelsen den 19 november 1884 på detta sätt och begärde att få en poststation åt befolkningen i området. Visserligen låg Börringe och Stävesjö poststationer inte långt därifrån och båda kunde man egentligen använda sig av utan större olägenhet. Man kände kanske också ett visst avund mot invånarna i trakten av Stävesjö som hade lyckats få tillgång till en poststation i järnvägsstationen där den 1 juni 1884.

Glömt vid det här tillfället tycktes också det besked vara som ägaren av Havgård muntligen hade lämnat till postinspektören i Malmö, nämligen att han tänkte använda poststationen

i Börringe, även om det blev poststation vid hållplatsen i "Davidstorp" som hållplatsen kallades i den första skriftväxlingen. Postinspektör Hugo Winroth konstaterade nu i sin rapport till poststyrelsen att det inte fanns något verkligt behov av den begärda poststationen. Avståndet till Börringe var bara tre kilometer. Han framhöll också att genomsnittligt hade bara fem värdebrev i månaden expedierats till och från Stävesjö sedan den poststationen inrättades, och han miss-tänkte att trafiken på Defvelstorp skulle bli ännu mindre.

Det fanns emellertid ett stationshus i sten och en kompetent föreståndare vid järnvägens hållplats. Någon ökad kostnad för postföring dit och därifrån med de redan postförande tågen skulle inte uppkomma. På detta tog poststyrelsen fasta och beslöt att den förenade post- och järnvägsstationen med namnet Defvelstorp skulle inrättas med påföljande års ingång. Anders Petersson Linné fick med 180 kr i årsarvode ansvar för ortens postservice. Nils Persson tog över 1887 och följdes i oktober 1900 av Ola Nilsson Ringdahl, som vid 1902 års allmänna reglering av arvoden till förenade post- och järnvägsstationer fick uppleva att lönen för själva postsysslan steg till 240 kr om året.

Ola Nilsson Ringdahl, som hade varit föreståndare för den förenade poststationen i Stävesjö 1894-1900, blev kvar i Defvelstorp till och med april 1927. Han fick vara med om byte av sigill och datumstämpel den 1 oktober 1911, då poststationens namn ändrades till Havgård. Efter en tids vakans tillsattes Albin Moberg som föreståndare i Havgård i mars 1928. När han förflyttades till Äspö i april 1933, uppehölls befattningen åter på vakans tills fru Emma Hertzman fick den formellt i oktober 1933. När hon blivit 61 år gammal, efterträddes hon i maj 1936 av Marta Davida Moberg. Hon fick vara med om "the bitter end" genom poststationens nedläggning vid 1952 års utgång.

Börringe—Anderslöv.

(S. D.)

(Från den 1 januari 1885.)

Fk. Brl. N:r 2.	Fk. Brl. N:r 4.	Fk. Brl. N:r 6.	Fk. Brl. N:r 8.		Denna spalt läses nedifrån och uppåt.			
8,24	1,5	3,43	8,5	Börringe	7,32	12,0	2,42	7,35
8,32	1,13	3,51	8,14	Defvelstorp	7,24	11,52	2,34	7,26
8,41	1,22	4,0	8,24	Stävesjö	7,16	11,44	2,26	7,17
8,46	1,27	4,5	8,30	Anderslöv	7,10	11,38	2,20	7,10
					N:r 1.	N:r 3.	N:r 5.	N:r 7.
					Fk. Brl.	Fk. Brl.	Fk. Brl.	Fk. Brl.

STÄVESJÖ (Anderslövs socken)

Postinspektören hade vid sin redovisning av förslag till trafikomläggning i anslutning till järnvägen Börringe-Anderslöv uttalat att det inte fanns behov av någon poststation i Stävesjö. Någon sådan tillfördes inte heller postanstaltsförteckningen, när trafiken på banan började den 21 februari 1884. Men den 26 mars 1884 skrev ett antal personer i närheten av Stävesjö till poststyrelsen och anhöll att få en poststation i Stävesjö. I sitt följande remissvar uppgav postinspektör Hugo Winroth att han fortfarande ansåg "att något större behov ej förefinnes av poststations inrättande å nämnde ort, men torde å andra sidan ej kunna förnekas, att petitionärerna skulle hava fördel att erhålla poststation å platsen".

Det blev nu bifall och därmed öppnades den 1 juni 1884 den första förenade post- och järnvägsstationen på järnvägen (bortsett från den som redan funnits i Börringe vid järnvägens utgångspunkt). Stationsmästaren Jöns Lundgren fick ansvaret också för posten, följd i september 1887 av Olof Nilsson Lindsjö.

Ola Nilsson Ringdahl fick år 1894 uppdraget att vara både järnvägs- och postman i Stävesjö. När han flyttade till Defvelstorp i oktober 1900, fick Johan Andersson samma uppdrag för en kortare period, följd i februari 1901 av Per Andersson, som kom att stanna så mycket längre. Vid 61 års ålder avgick han med pension den 1 mars 1924, då Johannes Bengtsson Edahl tog över efter en kortare vakansperiod. Denne förflyttades till Hönsinge 1927 och därefter ansvarade följande järnvägsmän för postgöromålen i Stävesjö till poststationens indragning med 1952 års utgång: Edvard Lantz (1927-1949) och T E Hemme (1949-1952).

Börringe—Anderslöv.

(S. D.)

(Från den 1 juni 1884.)

Fk. Brl. Nr 2.	Fk. Brl. Nr 4.	Fk. Brl. Nr 6.	Fk. Brl. Nr 8.		Denna spalt läses nedifrån och uppåt.			
8,0	1,5	3,58	8,10	Börringe	7,32	12,17	2,57	7,22
8,34	1,29	4,32	8,34	Stävesjö	7,8	11,53	2,33	6,58
8,32	1,37	4,30	8,42	Anderslöv	7,0	11,45	2,25	6,50
					N:r 1. Fk. Brl.	N:r 3. Fk. Brl.	N:r 5. Fk. Brl.	N:r 7. Fk. Brl.

ANDERSLÖV (Anderslövs socken)

Till det 50-tal orter som fick en poststation under premiäråret för detta slags postanstalter räknar vi Anderslöv. På grund av ett bemyndigande av regeringen till poststyrelsen i mars 1860 att inrätta poststationer på landsbygden föreslog länsstyrelserna efter poststyrelsens förfrågan de orter inom respektive län som kunde komma i fråga för sådan kommunikationsförbättring. Landskansliet i Malmö uppgav i ett brev den 1 februari 1861 att gästgivaregårdarna i Sjöbo och Anderslöv var lämpliga för ändamålet. Resultatet blev att en poststation öppnades i Anderslöv den 1 maj 1861 med urmakaren Emanuel Ljunggren som föreståndare.

Poststationernas befogenhet var emellertid starkt begränsad vid jämförelse med postkontoren, som dittills med få undantag fanns i städerna. Den begränsningen speglas bl a i ett brev som företrädare för Anderslövs samhälle skrev till poststyrelsen i oktober 1863. De framhöll att poststationen inte hade "den för korresponderande väsentliga fördelen att därifrån kunna med nödig garanti, under öppen rekommendation avsända penningar, eller att med därifrån avgående postdiligenser befordra paketer". De önskade därför få poststationen förändrad till postexpedition (vid detta tillfälle likställd med postkontor från kundsynpunkt). Efter en omfattande utredning med stöd av landskansliet fick poststyrelsen gehör för sin framställning till regeringen om att byta ut poststationen mot en postexpedition.

Förändringen ägde rum den 1 juli 1864 och med titeln postexpeditör tillsatte poststyrelsen Carl Theodor Öhrström som chef. Han var då 53 år gammal och hade den utbildning som man vid den tiden kunde få genom tjänstgöring i postverket. Hans båda söner Christian Albert Theodor och Carl Theodor valde postmannabanan och blev själva postmästare, den sistnämnde i Tranås, örnsköldsvik och Skövde och den förstnämnde i Norberg och Strängnäs.

Börringe—Anderslöfs Jernväg.

N°. 1.

Tidtabell för tågen från och med den 21 Februari 1884.

Kilom.	Stationer.		Alla dagar.			Biljettpris från Anderslöf.			Kilom.	Stationer.		Alla dagar.			Biljettpris från Börringe.		
			N ^o 1.	N ^o 3.	N ^o 5.	Enkel biljett.		Tur- & Retur.				N ^o 2.	N ^o 4.	N ^o 6.	Enkel biljett.		Tur- & Retur.
						1:sta klass.	3:dje klass.	1:sta klass.							1:sta klass.	3:dje klass.	1:sta klass.
	Anderslöf	Afgår	7,0	11,25	2,55	Kr.	Kr.	Kr.		Börringe	Afgår	8,0	12,25	3,50	Kr.	Kr.	Kr.
2	Stäfvesjö	"	7,8	11,33	3,3	0,40	0,20	0,60	3	Defvelstorp	"	8,12	12,37	4,2	0,40	0,20	0,60
5	Defvelstorp	"	7,20	11,45	3,15	0,60	0,30	0,90	6	Stäfvesjö	"	8,24	12,49	4,14	0,60	0,30	0,90
8	Börringe	Ankommer	7,32	11,57	3,27	0,80	0,40	1,30	8	Anderslöf	Ankommer	8,32	12,57	4,22	0,80	0,40	1,20

Vid hållplatserna Stäfvesjö och Defvelstorp göra tågen uppehåll, endast då passagerare eller gods skall aflemnas eller emottagas.

Malmö—Ystad-banans tåg afgå från Börringe till Malmö 7,44 f. m. och 12,10 e. m.

"	"	"	"	ank. till	"	9,10	"	"	1,30	"
"	"	"	"	afgå från	"	Ystad 7,38	"	"	3,41	"
"	"	"	"	ank. till	"	9,17	"	"	5,19	"

OBS.! För barn öfver 3, men under 12 års ålder, löses biljett med hälften af ofvanstående afgifter, dock med iakttagande af, att lägsta afgiften för biljett i 1:sta klass är 40 öre och i 3:dje 20 öre.

Hvarje resande eger att afgiftsfritt medföra resgods till högst 25 kilograms vikt.

Styrelsen.

Ystad, J. F. Petzolds boktryckeri, 1884.

Det var inte något stort förvaltningsområde som Carl Theodor Öhrström i Anderslöv fick under sig. Med postverkets övertagande av ansvaret för kronobrevbäringen tillfördes det blott en enda poststation, nämligen den i **Vemmenhögs Åby** vid 1875 års ingång. Poststyrelsen gjorde i anslutning till omorganisationen med kronobrevbäringen en kostnadsöversyn och begärde i ett cirkulär den 27 september 1875 vissa uppgifter om poststationernas verksamhet. Carl Theodor svarade den 1 februari 1876 att poststationen i Vemmenhögs Åby under 1875 "icke haft någon den ringaste uppbörd; har använt vanliga frimärken för 128 kr 50 öre. Tjänstefrimärken begagnas icke vid stationen. Avgift till Kungl. Postverket för tidningar har uppgått till 29 kr 26 öre. Värdeförsändelsernas antal utgjorde vid årets slut 84 st. "

Det var ju inte mycket att komma med och något behov av poststation för länsmannens skull fanns knappast. Han bodde bara någon kilometer från Anderslöv och kunde dessutom använda sig av Västra Vemmenhögs, Alstads och Börringe poststationer på ett avstånd av mellan åtta kilometer och en mil. Det var med andra ord bäddat för indragning av poststationen i Vemmenhögs Åby, vilket också blev verklighet den 31 mars 1877. Därmed förlorade postkontoret i Anderslöv sin enda underlydande poststation. Förvaltningen av lantbrevbärings- och postföringslinjer kunde mycket väl ske genom andra närliggande postkontor. Postkontoret i Anderslöv drogs in med 1886 års utgång, då Carl Theodor Öhrström var 75 år gammal.

I stället inrättades åter en poststation och nu kom järnvägen bra till pass. Stinsarna Nils Fransson, Per Persson och Hjalmar Mattsson fick i tur efter varandra ta hand om postärendena, som dock ökade efter hand så mycket att post och järnväg inte kunde vara förenade. Den 1 juni 1916 skildes de åt och änkefru Elna Mattsson blev föreståndare för poststationen i en lokal 180 meter från järnvägsstationen. Hennes biträde sedan 1920, Greta Mattsson, övertog poststationen formellt med 1942 års ingång, då Elna var 68 år gammal. Trafikökningen blev så stor, att poststationen kunde höjas till postexpedition "av det nyare slaget" den 1 mars 1947. Greta blev därmed stationsmästare enligt den då rådande terminologin. Hennes efterföljare Gunnar Nilsson fick i juli 1973 med sina sex medarbetare ta nya

lokaler i bruk. Den fortsatta snabba utvecklingen medförde bl a att benämningen postexpedition byttes mot "lokalpostkontor" 1977. Från 1986 slopades prefixet "lokal" och Gunnar Nilsson blev i den nya terminologin postmästare med ansvar för service till i det närmaste 1100 hushåll.

HÖNSINGE (Grönby socken)

När den vidarebyggda järnvägen öppnades för allmän trafik, inrättades den 29 september 1887 en förenad post- och järnvägsstation i Hönsinge, då stationsföreståndaren Johan Thulin fick ansvaret också för posten. Ola Svensson tog över i maj 1894, följd av Johan Andersson, som finns antecknad som avviken 1909. Nils Andersson vikarierade och övertog stationen formellt 1910 till sin död i 50 års ålder 1926. Därefter har följande järnvägsanställda ansvarat för postservice i Hönsinge: Johannes Bengtsson Edahl (1927-1936) Ruth Nilsson (1937-1946), fru G L Månsson (1947-1948) och Margaretha Andersson (1948-1950). Poststationen drogs in den 1 september 1950.

JORDBERGA (Källstorps socken)

Nils Andersson Holmén fick ansvaret för både post och järnväg när poststationen i Jordberga öppnades den 29 september 1887. Han blev länge vid sin läst och inte förrän i oktober 1928 antecknas efterträdaren Bengt Paulus Svensson. Denne efterträddes i februari 1941 av Nils Edvard Hellner, som varit poststationsföreståndare i Marsvinsholm under sju år. Efter honom svarade Olof Holmgren för posten 1953-1954 och sist i raden kom Harry Bertil Hansson, som fick uppleva poststationens indragning med oktober månads utgång 1957.

KLAGSTORP (Östra Klagstorps socken)

Den tredje förenade post- och järnvägsstationen från Anderslöv räknat på den söderut förlängda järnvägen blev Klagstorp den 29 september 1887. Jöns Landgren antogs till föreståndare enligt ett beslut fyra månader tidigare och fick inledningsvis 180 kr i årsarvode för sitt bestyr med posten. Det höjdes till 300 kr med 1896 års ingång. I juni 1900 övertog Per Nilsson poststationen och kunde två år senare dra fördel av 1902 års allmänna reglering som medgav höjning av årsarvodet till 360 kr. Trafiken ökade alltmer och med februari månads ingång 1920 blev Per Nilsson av med ansvaret för posten. Poststationen flyttades nämligen till en lokal ca 250 meter från järnvägsstationen, där Alma Ellida Kristina Lindqvist blev poststationsföreståndare. Hon hade innehaft motsvarande befattning i Åkeshög sedan april 1907 och kunde, 44 år gammal, vid indragning av den poststationen glädja sig åt att postverket tog vara på hennes erfarenhet och kompetens. I Klagstorp var hon föreståndare till och med november 1943 och hann få medaljen för nit och redlighet i rikets tjänst.

Dagny Persson tog över efter henne och fick den 1 juli 1956 se sin poststation höjd till rang och värdighet av postexpedition, något som gav henne titeln stationsmästare. Mot slutet av hennes långa tjänstgöring fick hon år 1975 ta del av en långsiktplan över landsbygdens postanordningar, vilken pekade på indragning av postexpeditionen i Klagstorp. Hon fick inte i aktiv tjänst uppleva förverkligandet av de planerna. Det var nämligen inte förrän den 1 april 1990 som postkontoret i Klagstorp drogs in. Ny terminologi hade gett postexpeditionen benämningen postkontor 1986. Det överlämnades i projekt "Nät 92" till Matnära. (entreprenad)

Av postdirektionen i Östra distriktet år 1925 påpekad felexpediering av post på grund av namnligheten mellan poststationerna i Klagstorp och Klatorp med förslag om namnändring av den sistnämnda poststationen föranledde inte någon åtgärd av poststyrelsen. Den 15 maj 1939 namnändrades emellertid den sörmländska poststationen Klatorp till Östra Vingåker.

ÄSPÖ (Hemmesdynge socken)

Av de två lantpoststationer som blev indragna på grund av samarbetet mellan Posten och järnvägsföretaget Börringe-Östratorp var Äspö den nordligaste. Den hade öppnats den 1 augusti 1877 genom att den då blott 2½ år gamla poststationen i Lilla Beddinge flyttades från sin ursprungliga plats. Ledamoten i riksdagens 2:a kammare Per Nilsson hade som skäl för en flyttning av poststationen uppgett att Äspö var mera centralt beläget. Handlanden Anders Peter Larsson i Lilla Beddinge blev av med sitt postarbete och därmed sitt årsarvode på 200 kr. I Äspö blev klockaren N Rasmusson poststationsföreståndare med samma årsarvode. Även han fick lämna postarbetet från sig genom att poststationen flyttades till järnvägsstationen den 29 september 1887.

Där fick nu Anders Petersson Linné ansvaret för posten. Han hade varit föreståndare i Defvelstorp sedan poststationen inrättades där den 1 januari 1885. Nu blev han i Äspö till sin pensionering med 1926 års utgång. Johan Peter Mauritzen blev hans efterträdare, följd 1933 av Albin Moberg, som hade haft ansvaret under fem år för post och järnväg på samma station som Petersson Linné, från oktober 1911 kallad Havgård. Albin Moberg ansvarade för post och järnväg i Äspö till 1946 års utgång, följd av S H Sjögren under något mer än ett års tid. Sist i raden av poststationsföreståndare i Äspö finner vi N J F Persson från april 1948, som fick uppleva poststationens indragning den 1 juni 1949.

Kungörelse,

angående poststations öppnande i Espö samt indragning i Lilla Beddinge.

Den 1 nästinstundande augusti kommer en poststation att öppnas i Espö inom Malmöhus län, hvaremot den nuvarande poststationen i Lilla Beddinge inom samma län indrages med nästkommande juli månads utgång. Stockholm den 27 maj 1877.

WILHELM ROOS.

1 s.

B. Friman.

ÖSTRATORP (Smygehamn) (Östra Torp socken)

En framställning från företrädare för Östra Torps socken i februari 1863 om att få en poststation vann under remissbehandlingen inte gillande av kronofogden i Månstorp. Därför ansåg sig landskansliet i sitt yttrande till poststyrelsen den 16 mars 1863 "icke vara befogat tillstyrka bifall till ansöknings".

Med den bakgrunden vore den naturligaste konsekvensen att poststyrelsen skulle lämna ärendet utan åtgärd. Men så blev det inte, för landshövdingen, som personligen hade befunnit sig i Stockholm, när landskansliets svar avgavs, blandade sig i leken genom ett brev till poststyrelsen den 20 april 1863. Avslutningen av hans brev fick följande utformning:

"Då sålunda hela den utgift som genom ansökningens bifallande skulle drabba Postverket, enligt mitt förmenande utgöres av:

arvode till stationsföreståndare	200 Rd
lega för postbefordringen	260 Rd
eller tillsammans	460 Rd

Då Östra Torp är en lastageplats med redan betydlig och varje år tilltagande rörelse; och då den kringliggande orten tillhör Skånes rikaste, fruktbaraste och tätast befolkade trakter, anser jag för min del, den gjorda framställningen förtjäna all uppmärksamhet, och kan ej, pliktenligt, underlåta att densamma till bifall förorda".

Poststyrelsen tog fasta på detta och beslöt att låta inrätta poststationen den 1 augusti 1863 med handlanden Jöns Nilsson som föreståndare. Denne avlöstes 1869 av urmakaren Emanuel Ljunggren som efter framställning lyckades få sitt årsarvode höjt från 200 till 300 kronor, räknat från den 1 april 1875. Han råkade tio år senare ut för ett "ont anslag". Det var känt att man kunde få anställning med vissa postjobb om man erbjöd sig att fullgöra dem mot låg betalning. Vid förekommande anbudsauktioner var konkurrensen hård.

Träffade avtal kunde utan vidare hävas med tre månaders varsel, om någon anmälde sitt intresse för att arbeta billigare än den som redan hade avtalet i sin hand. Många exempel kan nämnas på hur osämja uppstått i bygden på grund av sådana incidenter. De var dock mera sällan förekommande när det gällde befattningen som poststationsföreståndare än när det var fråga om postföring eller lantbrevbäring.

Men det hände - mitt i besparingsivern - att postverket inte tog hänsyn till en arbetssökande som genom underbud ville slå ut en redan avtalsanställd. Ett sådant fall inträffade i Östratorp. Den 1 oktober 1885 skrev klockaren och organisten Axel Nilsson till poststyrelsen att det ofta visat sig att poststationen "haft för många postdagar till sin oansenliga korrespondens" och att förståndaren hade för stor avlöning. Han utgick från att poststationen "gick med förlust" och erbjöd sig att sköta den mot halva den ersättning som Emanuel Ljunggren hade.

Han återopade också ett tio år gammalt cirkulär av vilket det framgick att "klockare helst borde komma i åtnjutande av poststationsföreståndarebefattningar". Detta, som han hade ryckt ur sitt sammanhang, avsåg vissa rekommendationer i anslutning till att postverket övertog ansvaret för kronobrevbäringen.

I det expansiva skede som postverket befunnit sig med ekonomiska svårigheter under åren närmast efter 1874 pågick en ständig kostnadsjakt. Det förekom då och då att postmästare fick gratifikationer för att de lyckades minska postföringsersättningarna. Men i det här fallet tog man inte hänsyn till att 150 kronor hade kunnat sparas om året på att byta föreståndare i Östratorp. Postmästare Mathias Gilius Gjørloff i Trelleborg, under vilken poststationen lydde, uttalade sig till förmån för Ljunggren och framhöll i ett brev till poststyrelsen att Axel Nilssons uppgifter var sanningslösa. Postmästaren kunde lämna statistiska uppgifter som visade att omsättningen var acceptabel och ansåg att de fem dagar i veckan som post utväxlades var lagom "i betraktande av att innevånarna i de socknar, som hava sin postgång på Östra Torp, uppgå till över 2000 personer och fyrstation och bruk finnas å platsen".

Vidare konstaterade han att frimärken såldes för mer än 500 kr per år. I förhållande till föreståndarens avlöning på 300 kr kunde man då inte hävda att stationen gick med förlust. Han ansåg inte avlöningen vara "för dryg med fäst avseende på det ansvar stationsföreståndaren ikläder sig, på den omsorg och noggrannhet, som städes måste iakttagas vid handhavandet av posterna".

Poststyrelsen fann vid föredragning av ärendet att Axel Nilssons framställning inte borde "till vidare åtgärd för-anleda".

Emanuel Ljunggren måste ändå frånträda sin befattning efter ytterligare ett par år. Orsaken var att poststationen flyttades till järnvägen den 29 september 1887, när tågtrafiken började på allvar. Stationsinspektör Nils Fansson blev till en början också ansvarig för postgöromålen.

Den 30 år gamle stationsinspektorn Per Persson, som varit poststationsföreståndare i Anderslöv under närmare sex år tog över Östratorps poststation den 1 juli 1893 och blev där till sin pensionering den 1 april 1928. Han följdes av Johannes Hansson till och med 1936 och på nyåret 1937 tog Johan Edahl över. Han hade varit poststationsföreståndare i Stävesjö 1924-1926 och i Hönsinge 1927-1936. Därefter ansvarade följande järnvägsmän för posten i Östratorp: E G Nordström (1940-1946), Johan Reinhold Andersson (1946-1950), Erik Emanuel Grahn (1950-1954) och Nils Erik Larsson (1955-1957). Den 1 juni 1950 ändrades poststationens namn till **Smygehamn** och den 1 november 1957 var det slut på järnvägsepoken. I en separat lokal tog Gunborg Andersson hand om verksamheten fram till sin pensionering den 1 februari 1973. Hon hade tidigare erfarenhet av postarbete från Spjutstorp och Lövestad. Som vikarie anlätades nu Margareta Andersson och den 1 maj 1974 byttes poststationen ut mot en postexpedition. Termen ändrades till lokalpostkontor 1977 med slöpat prefix 1986 och med titeln postmästare för föreståndaren som har fått ta ansvar för service till 500 hushåll med postadress Smygehamn.

I projekt "Nät 92" lämnades postkontoret på entreprenad till Smyge Livs och blev sålunda "post-i-butik" från och med den 7 juni 1995.

Ur personaltidningen PS 1986 hämtas denna notis.

51 år i Posten

Dagny Persson började i Posten år 1925, vid 14 års ålder, och slutade i september i år som pensionär. Det blir 51 år – en tjänsteålder som inte många når upp till.

När Dagny började, var det dåvarande poststationsföreståndaren i Klagstorp Alma Lindqvist, som var hennes arbetsgivare. Det gick ofta till så på den tiden. Dagny lärde sig snabbt jobbet och fick redan från början vänja sig att göra allting. "Vi måste ju förstås hjälpas åt att passa tågen, det var nio stycken om dan." Då gick det tåg åt fyra håll från Klagstorp, till Trelleborg, Rydsgård, Böringe och Östratorp. Idag går det inga tåg alls.

Efter 51 år i Posten går Dagny Persson nu i pension. Hon har varit posten i Klagstorp trogen hela tiden.

År 1943 slutade Alma Lindqvist. Hon blev "tillerkänd ärligt understöd med 1 080 kr" Dagny Persson "övertog" då poststationen. När den blev postexpedition 1956 hade hon gått igenom expeditionskurs och blev stationsmästare. Hon har varit Klagstorp trogen hela tiden. Men förr var hon ofta ute och vikarierade på olika postanstalter. "Det var roligt att få tjänstgöra på andra platser." Bland det trevligaste hon varit med om i Posten var en kurs som dåvarande Poststationsföreståndarföreningen anordnade i Falsterbo. Det var en nyttig undervisning. Läraren Janne Sundin, var mycket bra fastän han var upplänning – som man säger här nere.

Det har hänt mycket under det dryga halvsekel som Dagny ägnat åt Posten. Hon har förbrukat tre postlokaler och minst ett dusin postmästare – först i Svedala och från 1949 i Trelleborg. Nordberg i Svedala minns hon särskilt bra för det var han som ordnade så att Dagny blev stationsmästare.

Som pensionär skall Dagny ägna sig åt sin hobby porslinsmålning. "Och så vill ja resa om jag får ha hälsan. Det är roligt att resa." Av bilden att döma blir det många resor.